

Jezus geeft

Maandagavond Stil Moment

Bruikbaar door het verlies heen

We beginnen in stilte

Openingsgedachte: Duidelijkheid

We hebben verschrikkelijke en slechte dingen zien gebeuren, maar er niets van gezegd. We zijn enorm gewiekst. In huichelen en dingen zo voorstellen dat ze voor meerdere uitleg vatbaar zijn, zijn we uitblinkers geworden. Door onze ervaringen hebben we geleerd om andere mensen te wantrouwen en durven we hun niet eerlijk en vrij te zeggen wat ons op het hart ligt. En door allerlei pijnlijke conflicten zijn we murw of misschien zelfs wel cynisch geworden. Zijn we nog bruikbaar?

(Dietrich Bonhoeffer, Veertigdagentijd)

Lied: Psalm 69: 1

O God, verlos en red mij uit den nood;
De waat'ren zijn tot aan de ziel gekomen;
Ik zink in 't slijk; ik voel mij overstromen;
Ik ga te grond'; de vloed is mij te groot.
Ik roep mij moê in dezen jammerstaat;
Mijn keel is hees, zij is van droogt' ontsteken;
En daar ik hoop op God, mijn toeverlaat,
Schrei ik mij blind; mijn ogen zijn bezweken.

Gebed

Toelichting

In de openingsgedachte richten we de blik op onszelf.... In de lijdenstijd richten we de blik op Jezus. Hoe werd Hij bruikbaar? Door Zijn leven te verliezen. Murw geslagen.

Schriftlezing: Johannes 12: 20 - 26

Johannes 12:20 Nu waren er enkele Grieken onder hen die gekomen waren om op het feest te aanbidden.

21. Die dan gingen naar Filippus, die van Bethsaïda in Galilea afkomstig was, en vroegen hem: Heer, wij willen Jezus graag zien.

22. Filippus kwam en zei het tegen Andreas, en Andreas en Filippus zeiden het op hun beurt tegen Jezus.

23. Maar Jezus antwoordde hun: Het uur is gekomen dat de Zoon des mensen verheerlijkt zal worden.

24. Voorwaar, voorwaar, ik zeg u: Als de tarwekorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft hij alleen, maar als hij sterft, draagt hij veel vrucht.

25. Wie zijn leven liefheeft, zal het verliezen, en wie zijn leven haat in deze wereld, zal het behouden tot het eeuwige leven.

26. Als iemand Mij dient, laat hij Mij volgen, en waar Ik ben, daar zal ook Mijn dienaar zijn. En als iemand Mij dient, zal de Vader hem eren.

Stilte

Lied: Ik zie het kruis (Opwekking 751)

Ik zie het kruis van mijn Verlosser.
Ik zie het kruis waaraan Hij stierf.
Daar aan het kruis droeg Hij mijn zonden.
Stierf Hij mijn dood, kocht Hij mijn ziel.

-Refrein-

Halleluja! Ik prijs U, Jezus.
Ontvang mijn lof, ontvang mijn liefde.
Halleluja, ik geef mijn leven.
U heeft mijn hart, U heeft mijn ziel.

Ik zie het kruis van mijn Bevrijder.
Ik zie het kruis van Golgotha.
Die diepe pijn, de weg van lijden.
Die weg is Hij voor mij gegaan.

-Refrein-

Ik zie de dag van overwinning.
Ik zie de kracht van Adonai.
De dood is toen voorgoed verslagen.
Toen Jezus sprak: het is volbracht!

-Refrein-

Ik zie het graf van de Messias.
Daar in dat graf is Hij gegaan.
Maar zie: dat graf is nu verlaten.
De Mensenzoon is opgestaan!

- Refrein-

Luistermoment: Gedicht 'Wie ben ik?'

Wie ben ik?
De één of de ander?
Ben ik nu heel iemand anders dan morgen?
Of ben ik die beide personen tegelijk?
Ben ik een huichelaar in contact met anderen
En in mijn eigen ogen een verachtelijke,
klagende zwakkeling?
Of lijkt wat er in mij nog over is,

Op een verslagen leger, dat in totale chaos
wegvlucht
Bij een al behaalde overwinning?

Wie ben ik?
Deze eenzame vragen drijven de spot met mij.
Maar: wie ik ook ben, U kent mij.
Want ik ben van U, o God!

Gebeden

Lied: Waardig is het Lam (Opwekking 615)

Dank U voor het kruis Heer,
Dank U dat U stierf voor mij.
U droeg al mijn schuld en pijn;
Nu ben ik rein;
Uw liefde wast mij schoon.
Dank U voor uw offer;
Vastgenageld aan het kruis.
Liefdevol vergeeft U mij,
U leeft in mij
En omarmt mij als uw zoon.

Waardig is het Lam
Zittend op de troon.
Zegevierend voor altijd
Draagt U de hoogste kroon.
Hoog verheven Heer,
Jezus, Zoon van God.
De hemel gaf ons haar grootste schat.
Waardig is het Lam,
Waardig is het Lam.

Gebed om zegen

We sluiten af in stilte

Jezus geeft

Dinsdagavond Stil Moment

Leren bidden

We beginnen in stilte

Openingsgedachte

'Heer, leer ons bidden!' Dat was wat de leerlingen aan Jezus vroegen. Leren bidden, dat klinkt ons wellicht tegenstrijdig in de oren. Voor ons is het vaak óf-óf: of ons hart is zo vol dat het vanzelf begint te bidden, of ons hart zal nooit leren bidden. Maar dat is een gevaarlijke vergissing. Zo beredeneerd lijkt het alsof de mogelijkheid om te bidden in onze eigen aard ligt, alsof het een natuurlijk kenmerk is van ons hart, iets wat we uit onszelf kunnen. Maar dan verwarren we wensen, hopen, zuchten, klagen en jubelen – dingen die ons hart uit zichzelf allemaal kan – met bidden. En daardoor verwarren we de aarde met de hemel, en de mens met God. Bidden is niet hetzelfde als gewoon je hart uitstorten. Nee, het is met een vol óf juist leeg hart de weg naar God vinden en met Hem praten. Dat kan geen mens uit zichzelf. Daarvoor heeft ieder van ons Jezus Christus nodig.

(Dietrich Bonhoeffer, Veertigdagentijd)

Lied: Psalm 141:1,9

'k Roep, HEER, in angst tot U gevloeden,
Ai, haast U tot mijn hulp en red;
Hoor naar de stem van mijn gebed,
Daar ik U aanroep in mijn noden.

Doch op U zien mijn schreiend' ogen;
Op U betrouw ik in 't verdriet;
Verlaat, ontbloot mijn ziel toch niet,
O HEER, o eeuwig Alvermogen!

Gebed

Toelichting

Ook in deze openingsgedachte richten we de blik op onszelf, op ons mensen. Zonder Jezus kunnen wij niet bidden. In de Schriftlezing horen we Jezus bidden. Vanuit een vol gemoed vond Hij de weg naar Zijn Vader.

Schriftlezing Johannes 12:27-33

27 Nu is Mijn ziel in beroering en wat zal Ik zeggen? Vader, verlos Mij uit dit uur. Maar hierom ben Ik in dit uur gekomen.

28. Vader, verheerlijk Uw Naam! Er kwam dan een stem uit de hemel: En Ik heb hem verheerlijkt en Ik zal hem opnieuw verheerlijken.

29. De menigte dan die daar stond en dit hoorde, zei dat er een donderslag geweest was. Anderen zeiden: Een engel heeft tot Hem gesproken.

30. Jezus antwoordde en zei: Niet voor Mij is deze stem er geweest, maar voor u.

31. Nu wordt het oordeel over deze wereld voltrokken, nu zal de vorst van deze wereld buitengeworpen worden.

32. En Ik, als Ik van de aarde verhoogd ben, zal allen naar Mij toe trekken.
 33. En dit zei Hij om aan te duiden welke dood Hij zou sterven.

Stilte

Lied: Hij kwam bij ons heel gewoon (Opw 268)

Hij kwam bij ons, heel gewoon,
 De Zoon van God als mensenzoon.
 Hij diende ons als een knecht
 En heeft zijn leven afgelegd.

(Refrein)

Zie onze God, de Koning-knecht,
 Hij heeft zijn leven afgelegd.
 Zijn voorbeeld roept
 Om te dienen iedere dag,
 Gedragen door zijn liefd' en kracht.

En in de tuin van de pijn
 Verkoos Hij als een lam te zijn,
 Verscheurd door angst en verdriet
 Maar toch zei Hij: 'Uw wil geschied'.

Refrein

Zie je de wonden zo diep.
 De hand die aard' en hemel schiep,
 Vergaf de hand die Hem sloeg.
 De Man, die onze zonden droeg.

Refrein

Wij willen worden als Hij.
 Elkanders lasten dragen wij.
 Wie is er ned'rig en klein?
 Die zal bij ons de grootste zijn.

Refrein

Luistermoment: 'Christen en heiden'

Mensen gaan naar God toe in hun nood,
 Smeken om hulp, vragen om geluk en brood,
 Om redding uit ziekte, schuld en dood.
 Zo doet elk mens, christen en heiden.

Mensen gaan naar God toe in zijn nood,
 Vinden hem arm, gekwetst, zonder onderdak en
 brood.

Zien hem ten prooi aan zonde, zwakheid en
 dood.
 Christenen staan bij God in zijn lijden.

God gaat naar alle mensen toe in hun nood,
 Verzadigt hun lijf en ziel met zijn brood,
 Sterft voor christen en heiden aan 't kruis de
 dood
 En vergeeft hen beiden.

Gebeden

Lied: Zo lief had God de Vader ons (Sela)

Zo lief had God de Vader ons,
 dat Hij zijn eigen Zoon zond
 tot heil van ons gebroken hart,
 omdat Hij ons zo kostbaar vond.
 Hoe diep en schrijnend was Gods
 pijn
 toen Hij zijn Zoon zo lijden zag;
 toch is het Jezus' bloed dat ons
 weer dicht in zijn nabijheid bracht.

O zie de mens daar aan het kruis,
 met al mijn schuld beladen;
 beschaamd hoor ik mijn eigen stem
 Hem loochenen en smaden.
 Het was mijn zonde die Hij droeg,
 totdat Hij riep: 'Het is volbracht!';
 zijn laatste adem bracht mij hoop,
 zijn sterven werd mijn
 levenskracht.

Ik roem niet meer in eigen kracht,
 in gaven, in wat wijsheid is;
 ik roem alleen nog in de Heer,
 zijn dood en zijn verrijzenis.
 Hoe zou ik delen in zijn loon,
 de zege die Hij heeft behaald?
 Maar dit weet ik met heel mijn
 hart:
 zijn offer heeft mijn schuld betaald.

Gebed om zegen

We sluiten af in stilte

Jezus geeft

Woensdagavond Stil Moment

Gezamenlijke last

We beginnen in stilte

Openingsgedachte

God is de God van het dragen. De Zoon van God droeg ons vlees, en om die reden droeg Hij ook het kruis. Daar droeg Hij al onze zonden en bewerkte Hij door dat dragen verzoening voor ons. Zoals Christus in Zijn dragen de gemeenschap met Zijn Vader bewaart, zo is het dragen van de mensen die Hem volgen ook een teken van hun gemeenschap met Christus. We kunnen de last die op ons is gelegd, ook van ons afschudden. Maar dat betekent niet dat we dan ook vrij zijn van die last, integendeel: als we dat doen, moeten we namelijk het zelfgekozen juk van ons eigen ik met ons meezeulen. Maar Jezus heeft ons opgeroepen om het juk van al onze lasten, van al ons lijden van ons af te werpen en Zijn juk op ons te nemen. Zijn juk, Zijn last is het kruis. 'Je kruis op je nemen' is geen synoniem voor ellende en vertwijfeling, maar voor gesterkt worden en tot rust komen, voor het beleven van de grootst mogelijke vreugde. (Dietrich Bonhoeffer, Veertigdagentijd)

Lied: Jezus, leven van ons leven (OLB 182)

Jezus, leven van mijn leven,
Jezus, dood van mijne dood,
die voor mij U hebt gegeven,
in de bangste zielennoed,
opdat ik niet hoop'loos sterven,
maar uw heerlijkheid zou erven,
duizend, duizend maal, o Heer,
zij U daarvoor dank en eer!

Gij, o Jezus, hebt gedragen
lasteringen, spot en hoon,
zijt gebonden en geslagen,
Gij, des Vaders eigen Zoon,
om van schuld en eeuwig lijden
mij, verloor'ne, te bevrijden,
duizend, duizend maal, o Heer,
zij u daarvoor dank en eer!

Heer, verzoener van mijn zonden,
Heiland, die mij hebt gezocht,
die mijn boeien hebt ontbonden,
en voor God mij vrijgekocht,
ik, onrein in schuld verloren,
ben opnieuw in U geboren:
duizend, duizend maal, o Heer,
zij U daarvoor dank en eer!

Dank, mijn Heiland, voor uw lijden,
voor uw bitt're bange noed,
voor uw heilig, biddend strijden,
voor uw trouw tot in de dood,
voor de wonden, U geslagen,
voor het kruis, door U gedragen;
duizend, duizend maal,
o Heer, zij U daarvoor dank en eer!

Toelichting

God draagt. Wat een last, wat een leed, wat een schuld. Hij draagt op het kruis, Hij draagt in gebed, Hij laat niet los te dragen. Vanuit het verlangen dat Hij gekend wordt.

Schriftlezing Johannes 17:15-24

- 15 Ik bid niet dat U hen uit de wereld wegneemt, maar dat U hen bewaart voor de boze.
16. Zij zijn niet van de wereld, zoals Ik niet van de wereld ben.
17. Heilig hen door Uw waarheid; Uw woord is de waarheid.
18. Zoals U Mij in de wereld gezonden hebt, heb ook Ik hen in de wereld gezonden.
19. En Ik heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij geheiligd zijn in de waarheid.
20. En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen die door hun woord in Mij zullen geloven,
21. opdat zij allen één zullen zijn, zoals U, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zullen zijn, opdat de wereld zal geloven dat U Mij gezonden hebt.
22. En Ik heb hun de heerlijkheid gegeven die U Mij gegeven hebt, opdat zij één zijn, zoals Wij Eén zijn;
23. Ik in hen, en U in Mij, opdat zij volmaakt één zijn en opdat de wereld erkent dat U Mij gezonden hebt en hen liefgehad hebt, zoals U Mij hebt liefgehad.
24. Vader, Ik wil dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn die U Mij gegeven hebt, opdat zij Mijn heerlijkheid zien, die U Mij gegeven hebt, omdat U Mij hebt liefgehad vóór de grondlegging van de wereld.

Stilte

Lied: Ik wil mij gaan vertroosten (Liedboek 562)

Ik wil mij gaan vertroosten in 't lijden van mijn Heer, die zelf bedroefd ten dode terneerboog keer op keer en zocht in zijn ellende naar troost om voort te gaan, tot hem wil ik mij wenden - o Jesu, zie mij aan.	Hoe sloeg ik ooit uw woorden weerspanning in de wind, wilde niet zien of horen hoezeer ik werd bemind, mijn leven liep verloren, uw stem bracht mij tot staan, U bidt voor wie U hoonden - o Jesu, zie mij aan.	Mijn Heer die om mijn zonden in doem en duisternis ontluisterd en geschonden aan 't kruis gehangen is, al ben ik U onwaardig, mijn toevlucht is uw naam, mijn redder, mijn genade - o Jesu, zie mij aan.
--	--	---

Luistermoment: orgelmuziek

Gebeden

Lied: Jezus liefde voor mij (Sela)

Dank U mijn Vader voor al uw genade,
die U liefdevol geeft.
Genade die heiligt, mijn hart heeft gereinigd,
door Hem die in mij leeft.
U heeft mij in liefde aanvaard,
die mijn hart veranderd heeft.
U heeft mij rechtvaardig verklaard,
wat mij rust en vrede geeft.

Al wat ik ben,
dank ik aan Hem:
aan Jezus' liefde voor mij.
Zolang ik besta,
volg ik Hem na;
krijgt Hij gestalte in mij.

Laat mij verder groeien, laat vruchten opbloeien
van uw heilige Geest.
Maak mij overvloedig, standvastig en moedig,
geef mij wat nog ontbreekt.
Heer, werk met genade in mij:
dat mijn hart U niet bedroeft.
Heer, maak mij gehoorzaam en vrij:
uw genade is mij genoeg.

Niets houdt mij tegen mij over te geven,
aan U: Jezus alleen.
U leidt mij door diepten; met krachtige liefde
draagt U, mij erdoorheen.
U heeft mij de liefde verklaard,
die mijn hart veroverd heeft.
U bent mijn bewondering waard:
U bent alles waar ik voor leef!

Gebed om zegen

We sluiten af in stilte

Jezus geeft

Donderdagavond Stil Moment

Niet alleen

We beginnen in stilte

Openingsgedachte

Het is veel gemakkelijker om lijden te ondergaan dat jou door een ander wordt opgelegd dan om in vrijheid en verantwoordelijkheid te kiezen voor het lijden. Het is veel gemakkelijker om samen met anderen te lijden, dan alleen. Het is veel gemakkelijker om te lijden als je leven in de schijnwerpers staat en je door anderen wordt gesteund, dan wanneer iedereen je met de nek aankijkt. Het is veel gemakkelijker om lichamelijk te lijden dan geestelijk. Christus koos echter wel voor het lijden, leed in eenzaamheid en werd met de nek aangekeken. Daarbij kreeg Hij lichamelijk én geestelijk lijden te verduren. En sindsdien lijden veel christenen mee.

(Dietrich Bonhoeffer, Veertigdagentijd)

Lied: Leer mij, o Heer, uw lijden recht betrachten (Liedboek 177)

Leer mij, o Heer, uw lijden recht betrachten,
in deze zee verzinken mijn gedachten:
o liefde die, om zondaars te bevrijden,
zo zwaar moest lijden.

Dit breekt mijn trots. Waar zou ik nog op bogen?
Ik lig in 't stof, maar God komt mij verhogen,
nu ik van vijand Gods en tegenstander
in vriend verander.

'k Zie U, God zelf, in eeuwigheid geprezen,
tot in de dood als mens gehoorzaam wezen,
in onze plaats gemarteld en geslagen,
de zonde dragen.

Daar Ge_U voor mij hebt in de dood gegeven,
hoe zou ik naar mijn eigen wil nog leven?
Zou ik aan U voor zulk een bitter lijden
mijn hart niet wijden?

Toelichting

De keuzes van Jezus zijn keuzes voor het leven. Tegelijk, het brengt Hem in de dood, in lijden waar wij geen woorden voor vinden. Pilatus heeft geen macht, Jezus is de machthebber, zo lezen we in vers 11.

Schriftlezing Johannes 19:7-15

Johannes 19:7 De Joden antwoordden hem: Wij hebben een wet en volgens onze wet moet Hij sterven, want Hij heeft Zichzelf Gods Zoon gemaakt.

8. Toen Pilatus dan deze woorden hoorde, werd hij nog meer bevreesd,

9. en hij ging opnieuw het gerechtsgebouw in en zei tegen Jezus: Waar komt U vandaan? Maar Jezus gaf hem geen antwoord.

10. Pilatus dan zei tegen Hem: Spreekt U niet tot mij? Weet U niet dat ik macht heb U te kruisigen, en macht heb U los te laten?

11. Jezus antwoordde: U zou geen enkele macht tegen Mij hebben, als het u niet van boven gegeven was; daarom heeft hij die Mij aan u overgeleverd heeft, een grotere zonde dan u.

12. Van toen af probeerde Pilatus Hem los te laten, maar de Joden schreeuwden: Als u Deze loslaat, bent u niet de vriend van de keizer; iedereen die zichzelf koning maakt, verzet zich tegen de keizer.

13. Toen Pilatus dan deze woorden gehoord had, bracht hij Jezus naar buiten en ging op de rechterstoel zitten, op de plaats die Lithostrotos genoemd wordt, en in het Hebreeuws Gabbatha.

14. En het was de voorbereiding van het Pascha, ongeveer het zesde uur; en hij zei tegen de Joden: Zie, uw Koning!

15. Maar zij schreeuwden: Weg met Hem, weg met Hem, kruisig Hem! Pilatus zei tegen hen: Moet ik uw Koning kruisigen? De overpriesters antwoordden: Wij hebben geen koning dan de keizer. 16 Toen leverde hij Hem dan aan hen over om gekruisigd te worden. En zij namen Jezus mee en leidden Hem weg.

Stilte

Lied: O hoofd vol bloed en wonden

O hoofd vol bloed en wonden,
bedekt met smaad en hoon.

O hoofd vol bloed en wonden,
bedekt met smaad en hoon.

O hoofd zo wreed geschonden,
uw kroon een doornenkroon.

O hoofd eens schoon en heerlijk
en stralend als de dag,
hoe lijdt gij nu zo deerlijk!
Ik groet u vol ontzag.

O hoofd zo hoog verheven,
O goddelijk gelaat,
Waar werelden voor beven,

Hoe bitter is uw smaad!
Gij, eens in 't licht gedragen,
Door engelen omstuwd,
Wie heeft U zo geslagen
Gelasterd en gespuwd?

Wees gij om mij bewogen
en troost mijn angstig hart.
Voer mij uw beeld voor ogen,
gekruisigde, uw smart.
Dan zal ik vol vertrouwen,
gelovig en bewust,
uw aangezicht aanschouwen,
wie zo sterft, sterft gerust.

Luistermoment: orgelmuziek

Gebeden

Lied: Via Dolorosa

Langs de Via Dolorosa in Jeruzalem die dag,
verdrongen zich de mensen in de straat.
Daar staarden ze Hem na:
de man die sterven moest op Golgotha.

*Langs de Via Dolorosa, heel die lange lijdensweg,
ging de Christus, onze Koning als een lam.
Maar omdat Hij van ons hield met heel zijn hart,
is Hij gegaan,
langs de Via Dolorosa, heel de weg naar Golgotha.*

Er kwam bloed uit al zijn wonden,
uit de striemen op zijn rug,
uit de kroon van doornen om zijn hoofd geklemd.
En Hij droeg met elke stap
de hoon van hen die schreeuwden: "Kruisigt Hem!".

Zijn kruis werd een troon, zijn bloed wast ons schoon
en het stroomt door het hart van Jeruzalem.

Gebed om zegen

We sluiten af in stilte